

gennem denne Jordskat; Jordværdien stiger ikke; og hvis han vil sælge Jorden, faar han mindre for den, altsaa Kapitalen er borte. Det er den dog ikke, selv om man forhøjer Indkomstskatten; han kunde maaske have Haab om ved at sælge Jorden at faa Kapitalen frem; men dette baandlægger man fra det offentliges Side, og det gør man efter min Mening, uden at der er Grund til det.

Der tales om Hensynet til Værdistigningsskatten, om vi ikke vilde være med til den. Venstre havde store Betænkkeligheder derved; men vi har ikke i og for sig noget imod den, naar Værdistigningen konstateres ved Salg — i saadanne Tilfælde kan vi ogsaa godt gaa med til en stor Promille —, og naar Samfundet har skabt Værdien, men ikke, naar det bliver ved en Tilfældighed. Tilfældigheder er i Skattespørgsmaal ikke af det gode.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om en Fenne, som blev købt for 10 000 Kr., medens den anden havde brugt de 10 000 Kr. til at ombygge en Stald for, hvilket skulde være mindre indbringende end at købe Fennen. Men hvis Manden nu trænger til en ny Stald, fordi han ikke kan lade sine Kreaturer gaa ude om Vinteren, saa er det dog mere fordelagtigt for ham at bygge Stalden. Det vilde maaske ogsaa være mere fordelagtigt for ham, om han købte Obligationer; men saa er der jo ingen Mening i at beskatte ham højere, fordi han køber Jorden. Jeg kan ikke indse, at det er retfærdigt at beskatte Jorden forud for alt andet, og jeg har heller ikke fra de ærede Medlemmer, der har haft Ordet her, faaet det mindste Bevis for, at det er berettiget.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var bange for en progressiv Beskatning ved Ejendomsskylden. — Det ærede Medlem talte saa meget om, at jeg var saa sønstelig for, hvad der vilde ske, og at det var denne Angst, der lurede hos os, hvad der vilde ske om 20—30 Aar. Jeg maa sige, at jeg nærer slet ikke denne Frygt for en progressiv Beskatning ved Ejendomsskylden. — Hvad kunde egentlig berettige til at bruge progressiv Beskatning ved Ejendomsskyld? (*Wilmann*: Hvad for noget? Det har jeg ikke sagt!). Nej, det var det ærede Medlem Hr. Pinholt, det var ikke det ærede Medlem Hr. Wilmann; har jeg sagt *det*, saa har det været en Fortalelse. Men jeg forstaar, at ærede Medlemmer maaske ikke har noget imod, at man nu afslutter hele denne Debat, og da jeg er saadan en flink Mand ligesom det ærede Medlem Hr. Wilmann, saa skal jeg ogsaa gerne indstille, selv om det kunde

være meget interessant at blive ved hele Natten; der kunde blive Stof nok. Jeg skal hermed slutte med Hensyn til de Ting, jeg havde at fremsætte her.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Pinholt var personlig absolut af den Opfattelse, at naar Talen er om Promillerne, der skal beregnes efter Grundværdi og efter Bygningsværdi, skulde Promillen paa Bygningerne være mindst. Det ærede Medlem, der talte sidst, det ærede Medlem Hr. Fibiger, er sikkert af den Opfattelse, at Promillen skal være lige stor i begge Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Pinholt gav et Eksempel; han sagde, at hvis en Mand f. Eks. gaar hen og køber en Eng, der koster 10 000 Kr., og en anden Mand lader en Stald ombygge, og det ogsaa koster 10 000 Kr., er det rigtigt, at den, der køber Engen, skal betale mest, for han har størst Indtægt derudaf. Jeg maa sige, at for mig staar det saadan, at det er ikke Udnyttelsen af de to Værdier, der er afgørende, men det, der er Pointen for mit Vedkommende, er, at den, der har købt Engen, har lagt Beslag paa et Stykke af Danmark, ingen andre kan udnytte dette Stykke, medens den, der har bygget Laden eller den nye Stald, ikke har gjort noget, der i mindste Maade skader Samfundet, det er ham selv, der skal forrente; hvad Opførelsen har kostet. Det er min Opfattelse, at der overhovedet ikke skulde betales noget af Bygninger, i hvert Fald ikke af Erhvervsbygninger. Det vil med andre Ord sige, at jeg helst saa, vi kom helt bort fra den gamle Ejendomsskyld, hvor Bygningerne er iberegnet, da de jo dog i nogen Grad er skabt af den enkelte og ikke i samme Grad tilhører Samfundet, som Jorden gør.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser. Den højtærede Indenrigsminister vilde sige til dem, der har kritiseret Lovforslaget velvilligt — og jeg forstod, at han regnede mig deriblandt —, at han var meget spændt paa at se, hvilke Ændringsforslag vi vilde komme med, naar der skulde skabes Garanti for, at der ikke skete Forskydninger fra de jordløse Huse over paa de større Landbrug (*Indenrigsministeren* [Hauge]: Det sagde jeg ikke). Det var noget i den Retning — fra de bymæssigt bebyggede Dele paa Landet. Hvis der skal skabes Garanti for, at saadanne Forskydninger ikke sker, er jeg klar over, at saa er der vist kun den Form, den højtærede Indenrigsminister har valgt. Hvis